

SNARFSLAKER 42

TUSSEN DROOM & WERKELIJKHEID

Na een betrekkelijke periode van rust door vakantieachtige sferen op het adres van de redactie, is mij van verschillende kanten te kennen gegeven dat men de Snarfslaker een paar keer heeft gemist. De ene zocht zijn partij van de week terwijl de ander juist weer nieuwsgierig zocht waar de verhalen waren gebleven. Welnu, beste lezers, wanhoop niet want heb ik nog altijd even veel plezier in het maken van het schaaknieuws, en voorlopig althans zal alles nog wel even in de huidige vorm blijven bestaan. Ik zal deze week dan ook maar meteen maar weer beginnen met een wat vreemd verhaal....

Al in mijn vroegste jeugd, zo moet u weten, had ik nogal wat moeite met het onderscheid tussen droom en werkelijkheid. Enkele dromen uit mijn kindertijd zijn me tenminste altijd helder bijgebleven. Niet onvaak droomde ik namelijk over mijn slaapkamergordijn. Het ging vaak vanzelf open!

Ook was er een geheimzinnig licht in mijn kamer en daarbij hoorde ik ook dikwijls stemmen. De levensechte dromen kwamen steeds vaker voor en al snel werd ik bang om te gaan slapen. Heel erg realistisch waren ook de hoge golven die ons kleine huisje overspoelden. Eerst ging het dak er af en kort daarop dreven er allerlei verdrinken dieren naar binnen en zag ik nog de tranen in hun ogen. Soms, als de droomstormen te hevig werden, kwam moeder mij redden. Liefdevol nam ze mij dan op in haar armen en mocht ik voorzichtig vertellen over het vreemde gordijn. "Wees maar gerust hoor kleine jongen! Kijk maar, die gordijnen gaan echt niet vanzelf open", probeerde ze mij gerust te stellen. Zittend op haar arm liepen we dan naar het donkere gordijn, maar juist op het moment dat we dicht bij waren gekomen, ging deze weer met een rotgang open. Hevig geschrokken draaide ik me dan om maar zag toen steeds weer dat vreemde licht. De onbeheersbare angst voor de gordijnen is met het ouder worden wel verdwenen, maar de stralen van het licht zijn tot op de dag van vandaag gebleven. Eerst begreep ik er niet veel van en raakte ik in verwarring. De ene keer was de mysterieuze lichtvlek groot en een andere keer weer erg klein. Vrijwel nooit bleef het op dezelfde plaats staan maar het bewoog langzaam van links naar rechts. Ook ging 't wel eens van boven naar beneden en probeerde ik het te pakken. Een enkele keer was het onzichtbaar geweest maar kwam dan over mij heen gebogen en fluisterde dan dat ik haar niet moest gaan zoeken. "Velen kunnen mij zien, maar slechts weinige kunnen mij horen".

Ook tegenwoordig ervaar ik nog regelmatig iets van die wonderbaarlijke lichtkracht, want als ik 's morgens vroeg eerst nog even het ochtendblad uit de postbus voor m'n slapende wederhelft ga halen, dan waan ik mij elke keer weer in het licht als ik terug ga en dan de buurvrouw tegenkom.

LASKER 2 VERLIEST MET 3 – 1 VAN KIJK UIT.....

Op vrijdagavond 15 december kwam onze schaakvriend Willem Winter nog even langs om te vertellen dat Uitgeest in Beverwijk een stevige nederlaag moest incasseren. Voor zover duidelijk hebben onze spelers op die avond slechts twee keer remise weten te houden.

Precieze uitslagen zijn op dit moment niet voorhanden maar deze kunnen eventueel nog wel in een van de volgende nummers worden opgenomen.

TORENS ... (5)

Duidelijk mag wel zijn dat er met een vijftwintig meter lange torens moeilijk valt te experimenteren en dat is dan ook meteen de reden waarom Callahan besloot deze dan maar op schaal na te bouwen. Hij kwam op het idee dat als de lerse torens de 14,6 meter lange radiogolven ontvangen, dan moet een centimeters lange namaaktoren resoneren met de centimeterlange radiogolven. Hij plaatste een model torentje in de drie centimeter lange radiogolven van zijn oscillator waarbij deze direct 50% verder uitsloeg. Een ander boeiend aspect van zijn onderzoek is wel de verklaring voor de plaatsing van de deuren in de torens. "Heel vreemd heb ik altijd de hoge deuren gevonden. De ene keer is de ruimte tussen de deur en de grond opgevuld met zand, de andere keer met lucht. Callahan vermoedt dan ook een verband met de elektromagnetische velden. Van de gewone conventionele antennes weten we dat de radio-ontvangst verbeterd kan worden door de fysieke lengte van de antenne op de golflengte van de te ontvangen straling af te stemmen. In het ene geval moet de antenne dus wat langer, en in het andere geval juist weer wat korter worden gemaakt. Maar hoe maak je een stenen toren korter? Juist, door het opvullen van de basis met zand. Dat gaf de lerse monniken de mogelijkheid de ontvangstkwaliteit van hun torens te verbeteren. Natuurlijk, is het moeilijk daarbij een voorstelling te maken maar toch is het een feit dat de evolutie van mens en natuur zich millennia lang heeft afgespeeld tegen de achtergrond van deze kleine, maar tevens

onafgebroken doorgaande energiestroom". Opgemerkt mag worden dat het hem daarbij niet alleen om radiogolven, maar ook om paramagnetische energie gaat. Te overdenken valt hoe onze moderne maatschappij met ontelbaar veel draadloze (straling)technieken haar versturende werk kan doen!!

IJZERVIJLSEL

Een wel tot de verbeelding sprekend experiment om zijn hypothese te onderbouwen mag er als volgt uitzien. Als de torens paramagnetische antennes zijn, zo luid zijn stelling, moeten we ook in staat zijn de veldlijnen van het paramagnetische veld aan te tonen. Een betrekkelijk eenvoudige opgave als de torens conventionele magneten zouden zijn geweest. Elke middelbare scholier weet van de natuurkunde les wel hoe we met behulp van ijzervijlsel en een magneet de concentrische lijnen tussen de beide polen zichtbaar kunnen maken. Maar bij een op schaal nagebouwde toren gebeurt er natuurlijk niets. Paramagnetisme is, zoals we inmiddels weten, een veel te zwakke kracht om het ijzervijlsel in beweging te krijgen. "Ik moest een substantie vinden die ligt genoeg was. Maar zelfs aluminiumvijlsel bleek nog te zwaar." Callahan kwam op het idee om magnesiumsulfaat te proberen. Voor dit experiment bouwde hij de 21 meter hoge toren van Turlough op schaal na. Hier volgt zijn verhaal: "Ik loste zes eetlepels magnesiumsulfaat op in een kan met koud water, waarin ik de van carborundum-schuurpapier gemaakte toren 24 uur liet weken, om deze vervolgens 48 uur te laten drogen. "Toen ik het torentje vervolgens zorgvuldig onderzocht zat het van onder tot boven vol met smalle, witte cirkelvormige lijnen ongeveer één millimeter van elkaar. Op de top van de toren liepen deze lijnen van magnesiumsulfaat spiraalvormig naar de punt toe. De veldlijnen lijken op de staande energiegolven die bij een radioantenne worden gemeten." Het verbazingwekkendst van alles was dat er zich een brede band van het zout had opgehoopt op de plaatsen waar de echte Turlough toren een vloer of raam had!

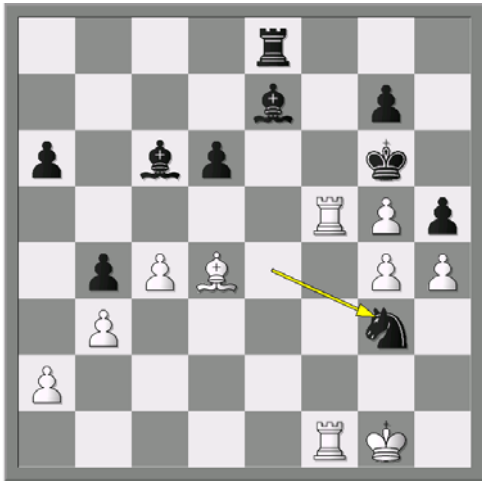
(wordt vervolgd)

BOXTON GAAT VERWOESTEND VERDER.....

De witspelers hebben zich met de lelijke zet Td1 -f1 in een hopeloze situatie gemanoeuvreerd. Na Pe4 – g3 zijn de problemen voor wit niet meer op te lossen. De zet Tf5 – f7 lijkt een aardige oplossing (wegens de matdreiging op g7, maar is dat in feite niet want dan kan zwart beheerst Tg3 – e2 + spelen en de looper gaat verloren...!

"B90: SICILIAANS: NAJDORF"
LASKER - BOXTON

1. e2 - e4 - c7 - c5	2. Pg1 - f3 - a7 - a6
3. d2 - d4 - c5 x d4	4. Pf3 x d4 - Pg8 - f6
5. Pb1 - c3 - d7 - d6	6. Lf1 - c4 - e7 - e6
7. 0 - 0 - Lf8 - e7	8. Lc1 - e3 - 0 - 0
9. f2 - f4 - b7 - b5	10. Lc4 - b3 - b5 - b4
11. Pc3 - a4 - Lc8 - b7	12. Lb3 x e6? - f7 x e6
13. Pd4 x e6 - Dd8 - d7	14. Pe6 x f8 - Dd7 x a4
15. PF8 - e6 - Pb8 - d7	16. c2 - c4 - Da4 x d1
17. Ta1 x d1 - Pf6 x e4	18. Le3 - d4 - Pd7 - f6
19. Tf1 - e1 - Kg8 - f7	20. Pe6 - g5+ - Pe4 x g5
21. f4 x g5 - Pf6 - e4	22. h2 - h4 - Kf7 - g6
23. g2 - g4 - Ta8 - e8	24. Te1 - f1 - h7 - h6
25. b2 - b3 - Lb7 - c6	26. Tf1 - f5 - h6 - h5
27. Td1 - f1? - Pe4 - g2!	

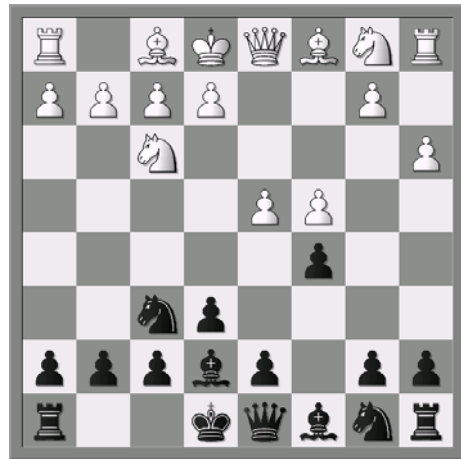

Wit is aan zet...! Stuur uw oplossing vóór zondagavond naar Kallisto@planet.nl

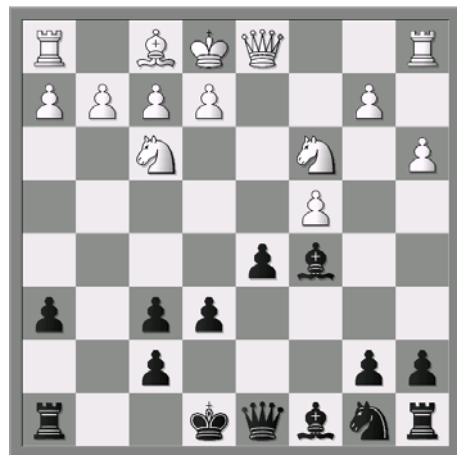
PARTIJ VAN DE WEEK.....

Henk Graafsma - Frans v.d. Eng 1 - 0
Dame opening - Onderlinge 2006

1. d2 - d4 e7 - e6	
2. a2 - a3 Pg8 - f6	
3. c2 - c4 c7 - c5	
4. Pg1 - f3 Lf8 - e7!?	Zwart is niet langer op de hoogte van de theorie en kiest hier niet voor de allerbeste voortzetting. Normaal wordt hier voor c5 x d4 gekozen.

5. P_{b1} - c3 d4 - d5!?
6. d4 x c5 Le7 x c5
7. Lc1 - g5! h7 - h6??
8. Lg5 x f6 g7 x f6!?
- Nog steeds kan hier de boven genoemde zet c5 x d4 gespeeld worden!
- Zwart blijft zwak spelen. Beter is hier het risico van de rochade maar te nemen.
- Beter lijkt Dd8 x f6. Zwart kiest voor de open torenlijn maar deze zal spoedig niet veel meer waard zijn.

9. e2 - e3 a7 - a5??
10. Lf1 - e2!?
- Prutswerk... De stelling is al niet best meer en zo zal het spoedig een hopeloze zaak worden.
- Wit kan hier ook direct c4 x d5 spelen!

11. g2 - g3 Th8 - g8
 b7 b6?

Nog steeds is het nemen op c4 hier urgent maar zwart ziet kennelijk dingen die er niet zijn.

12. c4 x d5! e6 x d5
 13. Dd1 x d5 Dd8 x d5
 14. Pc3 x d5 Tg8 - g7

En zwart geeft op.
